

[Undervisningsministeren.]

nye Veje. Her tænker jeg foruden paa den faglige Uddannelse bl. a. ogsaa paa den store Interesse for Gymnastik og anden god Idræt, som næres af vor Tids unge, og som er saa betydningsfuld baade sundhedsmæssigt, og fordi den virker opdragende og personligt udviklende, naar den ledes paa rette Maade. Men disse nye Veje maa være stemmende med dansk Folkekarakter og svare bedre til dansk Tankegang end den Arbejdstjeneste, det ærede Medlem her skitserede.

Et Led i Bestræbelserne for at komme Ungdommen til Hjælp er den Skolereform, vi har drøftet i de sidste Aar her i Folketinget. En Forbedring af Undervisningen i Skolen, lettere Adgang til Undervisning efter Skoletiden anser jeg for noget meget betydningsfuldt. Dette vil kunne føre til, at Ungdommen bliver bedre rustet til at klare Tidens Vanskeligheder. Lad mig i denne Forbindelse nævne noget af det frivillige Arbejde, som er kommet i Gang i disse Aar, og hvortil der overalt er stigende Tilslutning: først og fremmest Højskoler, Landbrugsskoler, Husmandsskoler og Arbejderhøjskoler; med den foreslaede Forhøjelse af Elevunderstøttelsen vil Tilgangen sikkert stige. Der er nu ca. 9 500 unge, der kommer paa disse Skoler — deraf er ca. 6 000 unge Mænd. Det er ikke noget stort Tal, men lægges dertil de 1 200 unge Mænd, der kommer paa Efterskolerne, og tages det i Betragtning, at dette næsten udelukkende er Ungdom fra Landkommunerne, naar vi til Tallet 7 200, hvilket vel ikke er Halvdelen, men betydeligt over Trediedelen af de 17 000, en Aargang fra Landkommunerne udgør. Der er et langt Stykke tilbage, før alle unge kan faa Skoleophold, men sættes der virkelig noget ind herpaa, maa det være muligt at naa stærkt henimod, at alle kommer med.

Paa det faglige Omraade vil jeg nævne den Interesse, der ude paa Landet vises Landbrugets faglige Ungdomsskoler. Flere Steder bygger man nu Skoler til dette Formaal, og man er mere og mere gaet over til at lægge Undervisningen om Eftermiddagen. Jeg tror, man her er ved at finde Former, der giver Betingelse for at faa Forbindelse med store Kredse af Landboungdommen, som hidtil ingen faglig teoretisk Uddannelse fik — og det er meget betydningsfuldt. Dette Arbejde udføres de fleste Steder med Støtte i Henhold til Aftenskoleloven. Men det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Kjær udtalte, at det er vanskeligt for disse Skoler at indrette sig

efter Aftenskolelovens Bestemmelser; jeg overvejer derfor ogsaa at foreslaa Ændringer, saaledes at disse Skoler bedre kan gøre Brug af Loven. Der er ogsaa i disse Aar stigende Tilslutning til Husholdningskursus, og her ser det ud til, at Aftenskoleloven byder gode Betingelser for, at Arbejdet kan trives. Uddannelsen af unge Piger til Husgerning er jo ogsaa af stor Betydning, og alle hilser med Tilfredshed, at der er aabnet Mulighed for gennem disse Kursus at vække Interessen for den vigtige Side af Kvindens Gerning, som Uddannelsen til husligt Arbejde er. Aftenskolerne har i det hele taget stærk Tilslutning i disse Aar. 86 000, væsentlig unge, søger disse Skoler, og der udføres af Lærerne ved disse Skoler et særdeles fortjenstfuldt og dygtigt Arbejde. Mange unge gaar paa Handelskoler. De tekniske Skoler har over 30 000 unge Mænd. Af Idrætsforeningerne her i Landet har Gymnastikforeningerne alene 265 000 aktive Medlemmer. Det drejer sig her i det væsentlige om Ungdom i Alderen 14—15 til 20 Aar, højst 25 Aar. Det frivillige Ungdomsarbejde er nu inde i en Prøvetid, og at denne Form for Ungdomsopdragelse tiltaler store Dele af Befolkningen, er der ingen Tvivl om. Men er det muligt at faa de mange med? Kan de frivillige Skoler for Ungdommen blive hele Folkets? Dette bliver afgørende. Det er det, der nu spørges om, og den nærmeste Tid skal vise, om det er muligt.

Men dernæst tror jeg, at man maa sige, at skal det frivillige Ungdomsarbejde kunne løse Opgaven, maa der sikkert skabes et nøjere Samarbejde mellem alle de Foreninger, som paa den ene eller anden Maade henvender sig til Ungdommen. Foruden de faglige Foreninger er der Gymnastik- og Idrætsforeninger, Aftenskoler, Ungdomsskoler, Foredrags- og andre Oplysningsforeninger, Studiekredse og Biblioteker, hver for sig udmærkede Ting, som kalder paa Ungdommen, men det fører til en vis Splittelse i Arbejdet, og hvis det skal virke rationelt og ikke alt for mange Kræfter skal spildes, saa maa der et nøjere Samarbejde til, end der hidtil har været. Ligesom man i sin Tid rejste Forsamlingshuse, der blev Kulturcentre mange Steder og fik Betydning for en Del af Befolkningen, saadan bør man nu søge i hver Kommune at rejse et Ungdommens Hus, hvor Ungdommen fra alle Lag i Befolkningen kan samles til Oplæring og Uddannelse. Det er den danske Linie i Ungdomsarbejdet, og jeg tror, at vi indtil videre skal samle os om den.